

Publicerad 2012-02-03 23:09 av M M Mannheim

Om att vara samma person, men ändå inte efter att ha varit sjuk några dagar.

Själens förändring

Tänk vad märkligt

att livet kan byta sida

att ena dagen vara frisk

för att andra dagen vara sjuk

och sedan frisk igen.

Men inte att känna igen sig själv,

klart jag vet att jag är samma person

men något är verkligen förändrat.

Att i hela sitt liv

gått omkring och vara en person.

För att vakna upp

och vara någon annan.

Samma utseende

men ändå inte samma person.

Jag känner kärlek till samma kvinna

ser samma saker

men något fattas,

som fanns innan jag var sjuk.

Måste fundera på

vad det är som har hänt?

Det är inte kroppsligt

eller utseendemässigt,

så det måste vara själsligt.

Det känns som om hundra år

har passerats genom min själ

trots att det bara gått några dagar.

Måste gå tillbaka till sjukdomsförloppet

hade jag feber eller var jag frusen?

Jag fick klä på mig extra

så frusen måste jag varit.

Det sägs att om en människa blir kallare

från normala 37 grader till 34

så ändras den biologiska klockan,

tiden går långsammare än för andra.

Andra människor jag tidigare mött
som jag skrattat och gråtit ihop,
känner jag inte längre igen!
Från att ha varit mina vänner
känns det nu som främlingar.
Det känner ju igen mig
men det gör inte jag!
De ser bara mig men de kan inte se min själ.
Så det måste vara där förändring
har skett.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren M M Mannheim med Poeter.se id #15374 innehar upphovsrätten